

[Bernhard Baunsgaard]

de store indkomster – jeg taler her om skattepligtige indkomster på flere hundrede tusinde kroner – ca. 35 pct. i skat, og det er ikke den progression fra 30 pct. til 35 pct., folketinget har ønsket og forudsat. Og så er vi desuden nået dertil, at ikke engang disse 35 pct. af bruttoindkomsten skal indbetales af de meget store indkomster. Det viste sig ved forhandlingen om dette års udskrivningslov, at det såkaldte skatteloft forhindrede, at de store indkomster kom til at betale bare disse 35 pct. i gennemsnit i over 200 af landets 275 kommuner. Derfor er skattesystemet totalt nedslidt.

Og hvorfor har vi så fået ophævet progressionen? Ja, det skyldes jo de ligningsmæssige fradrag, især rentefradraget, men også de andre fradrag. Det er fra officerens gallauniformer og præstens kjole til murerens arbejdstøj og mange, mange andre ting. Når de store indkomster har så store fradrag og så mange fradrag, så skyldes det to forhold: de har indkomsten til det, og de får den største skatterabat, det er sparet skat på et fradrag. F. eks. giver 1.000 kr. for kørsel med toget en rabat på ca. 500 kr. til kontoristen, men 730 kr. til hans eller hendes direktør.

Hvordan skal vi så ændre det? Jeg har sagt, at efter radikal opfattelse må det være rimeligt, at vi gennemfører ens beskatning for alle, en proportional skat helt til tops. Det næste må være at undersøge, om vi kan blive enige om at fjerne nogle af fradragene, og derefter må samtlige de fradrag, der bevares, give samme skatterabat til alle. Det er fradrag, som giver rabat svarende til proportional skatten. Det er klart, at vi her taler om de fradrag, der kommer frem, efter at der, som det også fremgik af det socialdemokratiske indlæg, er konstateret en indkomst.

Vi er stadig væk tilhængere af systemet med, at de store indkomster bærer forholdsvis mere end de små og mellemstore indkomster. Derfor er vi tilhængere af en tillægsskat på de store indkomster, og tillægsskatten skal efter vor opfattelse begynde ved ca. 175.000 kr. Thorkil Kristensen-udvalget har meget stærkt anbefalet os, at vi ikke inddrager kapitalafkast af enhver form i det grundlag, som skal gælde for tillægsskatten, og det vil vi gerne gøre et forsøg med. For lønmodtagerne må det derefter blive indkomsten for deres arbejde, og nu anbefaler socialdemokraterne i deres forslag, at vi betragter er-

hvervsdrivende som selskaber. Lad os se, om vi ikke kan finde grundlaget for deres tillægsskat i den lederløn, der så må fastsættes.

Kommer vi derefter til beregningsfradragene, så vil jeg gerne understrege, at det er de fradrag, vi ikke selv foretager, men som foretages af myndighederne, før skatten beregnes. Det er ikke mindst personfradraget. Personfradrag får i dag næsten alle, også børn og unge, når de har indkomst, og vi burde have tid til at undersøge, om vi ikke nu er så langt, at vi kunne gå over til at give et persontilskud til alle i stedet for personfradraget. Persontilskuddet skulle naturligvis helt erstatte personfradraget, men derefter skulle vi inddrage børnetilskuddene og ungdomsydelsen.

Man siger, at det bliver dyrt. Ja, vi har nu set nogle beregninger, der viser, at så dyrt bliver det ikke. Og hvorfor? Tilskuddet har en række fordele fremfor personfradraget, bl. a. den fordel, at vi kan begynde at beskatte fra den først tjente krone for alle. Det har voldt vanskeligheder, at de unge kører det, der hedder friløb, ved at tage arbejde i sommerferien, fordi de bruger deres personfradrag.

Jeg tror, at folketinget må indstille sig på, at hvis det ikke lykkes at samle et bredt flertal, så er en skattereform nu så nødvendig, at et mindre bredt flertal må gennemføre den. Og jeg gentager, at hvis regeringspartierne ikke forstår, hvor nødvendigt det er, så lad os bare tage et valg på det grundlag. Jeg er helt sikker på, at befolkningen er indstillet på, at denne økonomiske sanering skal føres til bunds og til tops, ikke bare det, der skete med de første indgreb, nemlig at de i for høj grad ramte nedad. Det er på tide, at de store indkomster kommer til at bære mere af det, der skal til for at frelse det danske samfund, som er et godt samfund, igennem den økonomiske krise.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):